

[Ulla Worm.]

og mere bæredygtige nu, er denne udgift motiveret.

Når nu denne tandplejeordning skal være obligatorisk, er det bl. a., fordi det synes urimeligt, at ikke alle børn i den skolepligtige alder kan få del i den forebyggende og behandlende tandpleje, hvor i landet de end måtte bo.

Der er i lovforslaget taget vidtrækkende hensyn til kommunerne angående opfyldelsen af lovens krav, selv om der bliver stillet økonomiske krav til kommunerne, det må vi erkende. Der er nu god tid til at få de nye udgifter med ind i den kommende budgetlægning, ligesom ordningen gennemføres trinvis med et klassetrin ad gangen, indtil alle børn i den skolepligtige alder er med.

Der kan fra amterne gives dispensation i særlige tilfælde af vanskeligheder ved opfyldelsen af lovens § 1, når kommunen så afholder udgifterne til tandplejen for børnene hos de praktiserende tandlæger, dog i en tidsbegrænset periode, ligesom amtet kan godkende overenskomster mellem to eller flere kommuner om oprettelse af en fælles tandplejeordning.

En undersøgelse fra indenrigsministeriet viser da også, at der ikke er ret mange kommuner, der ikke har taget børnetandplejeudgifterne med i overslagene for 1971-72. Med en udgift på mellem 200 og 300 kr. pr. barn om året regner indenrigsministeriet med en årlig udgift på ca. 170 mill. kr. for kommunerne, når børnetandplejen er fuldt udbygget. Man har ikke kunnet beregne anlægsudgifterne, der vil blive store. En skoletandplejeklinik koster ca. 100.000 kr. i indretning foruden lokalerne.

Lovens administration skal overføres fra skolevæsenet til de sociale og sundhedsmæssige udvalg bl. a. af hensyn til en senere obligatorisk småbørnstandpleje, som jeg er meget glad for at indenrigsministeren har taget med, for vi ved alle, hvad småbørnstandplejen vil komme til at betyde. Det er muligt, at denne overflytning fra den ene forvaltningsgren til den anden kan volde lidt vanskeligheder, men det kan vi vel drøfte i udvalget.

I lovforslagets § 6, stk. 3, står der, at amtsrådene skal udarbejde planer for udbygningen i amtet af børnetandplejen. Her har Kommunernes Landsforening under-

streget det ønskværdige i, at det som hidtil bliver kommunen, der planlægger med godkendelse af amt og ministerium, og jeg vil da meget gerne spørge indenrigsministeren, om ministeren vil overveje at bevare den hidtidige praksis.

Efter sundhedsstyrelsens prognoser skulle der være tandlæger nok til den trinvis børnetandplejeordning nu og i 1975 tandlæger nok til, at alle skolepligtige børn i den alder kan blive behandlet. Ved den uddannelse af tandplejere, som er omtalt i bemærkningerne, og en bedre uddannelse af klinikassistenter vil man kunne lette tandlægerne for arbejde, der ikke behøver at udføres af så højt kvalificeret personale.

Sundhedsstyrelsen skal fastsætte retningslinjerne for børnetandklinikkerne og deres drift, og det vil medføre det gode, at forholdene bliver ens over hele landet. Det vil betyde både, at kravene opfyldes på rette måde, og vel også, at klinikkerne ikke bliver urimeligt kostbare. At klinikkerne bliver ens over hele landet, vil have meget stor betydning for de statistiske oplysninger og undersøgelser, som man hidtil i nogen grad har manglet. Her vil jeg også påpege, at når sundhedsstyrelsen er konsulent for kommunerne ved oprettelsen af tandklinikker og ved driften af klinikkerne, vil den i bemærkningerne nævnte amtstandlægekonsulent måske være overflødig. Vi skulle nødig have dobbeltadministration.

Lovforslaget bygger på en kommissionsbetænkning fra 1966, hvori man gør opmærksom på den ideale børnetandpleje fra småbørnsalderen til det 19. år, men man er klar over, at det økonomisk er umuligt at gennemføre det ideale krav i øjeblikket, og at vi må starte på den eksisterende børnetandplejes grund.

Bemærkningerne til lovforslaget er meget udførlige. Der er næsten svar på alle spørgsmål, og lovforslaget er gennemgået af Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen i Danmark, Københavns magistrat, Frederiksberg kommunalbestyrelse, sundhedsstyrelsen, socialministeriet, undervisningsministeriet, Dansk Tandlægeforening og Københavns og Århus tandlægehøjskoler, der alle i princippet har tiltrådt lovforslaget, så mon ikke selv misteltenen er taget i ed her?

Må jeg til slut sige, at for dette lovforslag